

Evet Biraz İsyan

– RamazanBoran · 05 Nisan 2025

İsmet Özel'e

sana zincirlerin hürriyeti yediği yerde
kırık dökük cümleler getireceğim
yüzü solgun
ömrü tükenmiş kelimeler

kimi henüz cenin çağında
kimi potansiyel bir ölü
bir elin tutacağı kadar
bir tabutun yutacağı kadar
kendi içinde kaçak kendi içinde kırağı
sana sarığına ihanet etmiş bir mermi ile
kanın sarmaş dolaş olduğu yerde
yoksulluğun çamuruyla kaplanmış
öksürüğün yağladığı kelimeler getireceğim

bensiz bir bilinmezliğin kalbinden geçtim
seninki gibi ağır!

yoruldum
ve eksilerek sevdim bir şiiri
her tarafım eskidi
ne de olsa "yıkılmaz dediğim duvarlar"
kırılmaz dediğim kelimeler vardı
surlar vardı kuşların hürlediği

kanadımı kırdım
kanadımı kanatmakla yetinmedim
inandım-direndim
ah o yasaklı duvarlar
o eski yağmacı korkular
gözlerde siyah perdeler
dillerde ölü kuş mesnevileri
bir simurg sabahına sarılıp uyanmak istiyorum
zihnimde demir damlacıkları
tebessüm içimizde kör bir sığınmacı
ama yırtık ama tensiz
hiç okşanmamış bir kumaş parçası içimiz

bir ölüm iyisi mi
belki de bu bohçasız yokluk eğitti bizi
düşünceyi çarmıhladılar
saatleri bir çığlığa belediler
gülüşünden düşen yıldızları bulamadılar
karanlık bir vakitti
yüreğin yürekle sevişmesine izin vermediler

sesi solmayan sorularla
dallarını kuş yağmurlarıyla doyurmuş baharlarla gel
kitaplar hızla çekildi
kitapları bir parantez içine hapsettiler
insandan çok "insan" sözünü
bir yüzden daha çok
gökyüzüne benzeyen bir yüzü sevdim
ve bir serçe parklı göğsü

ama yok!

ben sizinle aynı kalınlıkta ölmeyeceğim
ben sizinle aynı karanlıkta kaybolmayacağım
gidip ince bir kelimenin köklerine sığınacağım

sözlerim bir isyanın meyvesidir
yaşamak sesi kısık bir uğultuydu
gelip de kimsenin kulağına konmadı
avuntu hançerini saplayıp durdu yüreğimize

.....